02/08/2024

Εκοιμήθη ο Αριστείδης Πανώτης, Μέγας Ιερομνήμων του Οικουμενικού Θρόνου

/ Επικαιρότητα

Εκοιμήθη εν Κυρίω, σε ηλικία 93 ετών, ο Αριστείδης Πανώτης *διά βίου πιστό τέκνο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, σοφός συνομιλητής τριών Οικουμενικών Πατριαρχών και Μέγας Ιερομνήμων του Οικουμενικού Θρόνου.*

Ο Αριστείδης Πανώτης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1931. Σπούδασε θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πραγματοποίησε στο Παρίσι μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιστορία των θρησκευμάτων και ειδικά του Χριστιανισμού, αλλά και για τις Λειτουργικές Τέχνες της Εκκλησίας. Διετέλεσε Καθηγητής στη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία, στη μέση εκπαίδευση και στην ανώτερη και στη μέση εκκλησιαστική εκπαίδευση ως λυκειάρχης. Υπήρξε ο αρχισυντάκτης της μεγαλύτερης ορθόδοξης εκδόσεως του 20ού αιώνα, της Θρησκευτικής και Ηθικής Εγκυκλοπαίδειας (1962−1968), με την οποία μορφώνονται οι νεώτερες γενεές των κληρικών και των θεολόγων και ο εκδότης του πανορθοδόξου περιοδικού

“Ορθόδοξος Παρουσία” (1965−1967).

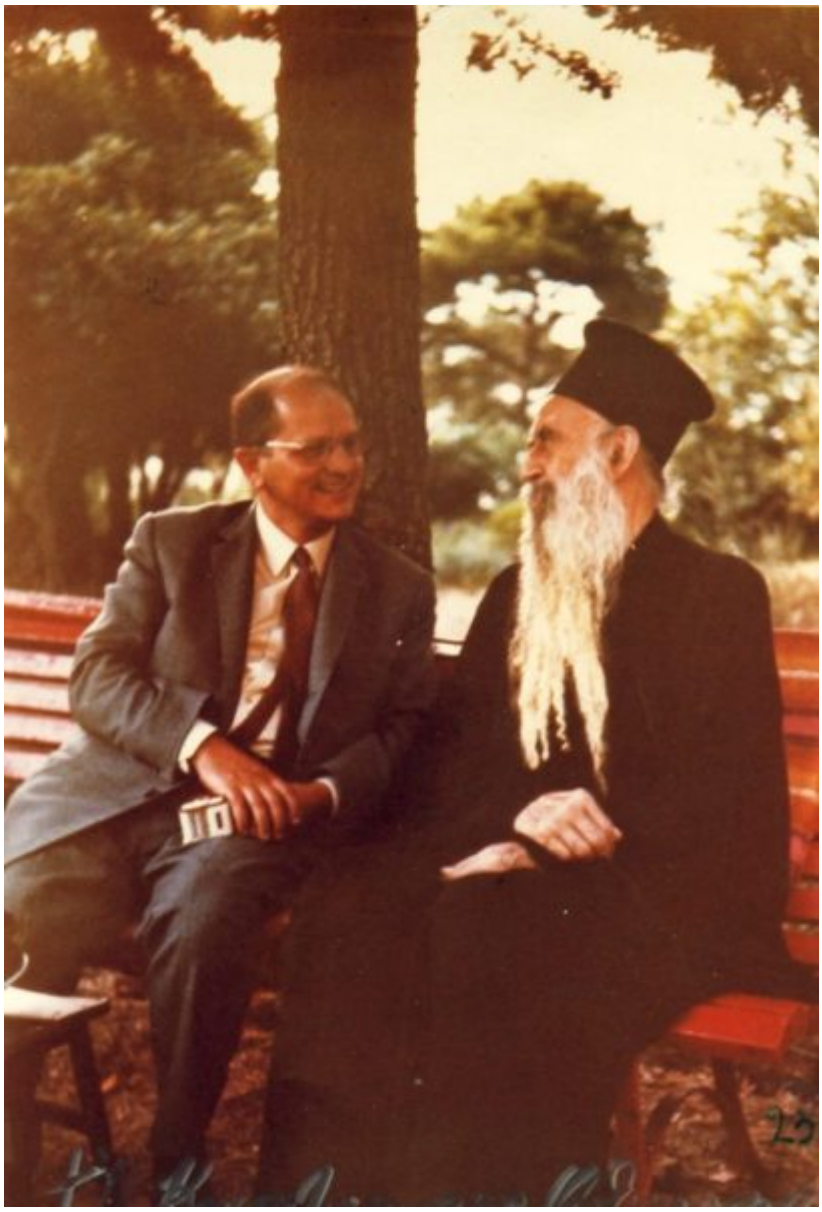
Ο πατριάρχης Αθηναγόρας τον κατέστησε στενό σύμβουλο του από το 1964 μέχρι το 1972 και το 1967 τον τίμησε με το οφφίκιο του Μεγάλου Ιερομνήμονα και έτσι σήμερα είναι ο αρχαιότερος των αξιωματούχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Με την ίδια τιμή τον περιέβαλε ο πατριάρχης Δημήτριος και ο νυν πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος τον τίμησε με το τίτλο του «συγγραφέως» του Οικουμενικού θρόνου. Ασχολήθηκε με θέματα των σχέσεων των Πατριαρχείων της Παλαιάς και της Νέας Ρώμης και συνέγραψε τον ιστορικό τόμο των “Ειρηνοποιών”. Επίσης μελέτησε τις αρχαίες Εκκλησίες της Ανατολής. Ο πάπας Παύλος Στ΄ τον τίμησε για τη γαλλική έκδοση των “Ειρηνοποιών” με τον ανώτερο “Ταξιάρχη Γρηγορίου του Μεγάλου”, που αναγνωρίσθηκε με διάταγμα του ελληνικού κράτους. Είναι εμπειρογνώμων στα εκκλησιαστικά θέματα, στις διορθόδοξες και διεκκλησιαστικές σχέσεις, αλλά και στην Ιστορία της Εκκλησίας της Ελλάδος. Από το 1976 υπήρξε τακτικό μέλος Συνοδικών Επιτροπών, τακτικός συνεργάτης της Εκκλησιαστικής Αληθείας των Αθηνών και επί δεκαετία εκ των ιδρυτικών στελεχών του Ραδιοσταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. Συνδεόταν από το 1946 με πρόσωπα και γεγονότα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και συνεργάσθηκε στην εικονογράφηση του νέου πατριαρχικού οίκου. Μετά από χίλια χρόνια εισηγήθηκε την αποκατάσταση της παλαιοχριστιανικής τάξεως στη λειτουργία του Αγίου Ιακώβου. Έχει τιμηθεί με πολλά παράσημα, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, αρχιεπισκοπές και μητροπόλεις. Είναι ευρύτατα γνωστός στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, από συμμετοχές του σε συνέδρια, τις μελέτες και τα δημοσιεύματα του στον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο, από τις διαλέξεις του και την εν γένει παρουσία του παλαιότερα στη ραδιοφωνία και τηλοψία της Ε.Ρ.Τ., με δικές του εκπομπές και για τη συμμετοχή του στα σύγχρονα Μ.Μ. Επικοινωνίας.

Υπήρξε, λόγω των γνώσεων και της προσφοράς του, από τους έγκυρους γνώστες των εκκλησιαστικών πραγμάτων και για τη ζωή και την Ιστορία της Εκκλησίας, με αντικειμενικές και θαρραλέες θεολογικές και εκκλησιαστικές θέσεις, χωρίς ποτέ να εμπλακεί στη κατεστημένη διοίκηση της Εκκλησίας.

Υπήρξε έγγαμος και πατέρας τέκνων και εγγονών.

23